

gemakkelijk toe komen om ook op hun arbeiders en de behandelende geneesheeren pressie uit te oefenen in denzelfden zin als VAN MOLL de spoorwegdirecties wil laten doen. Ik meen, dat wij ons door dat voorstel op een sterk hellend vlak zouden begeben.

Wat betreft de opmerkingen van collega VAN GELDER in dit nummer, hem zou ik willen verwijzen naar hetgeen hieromtrent reeds is gezegd in *Het Volk* van 20, 27 Sept. en 8 Oct., naar het *Sociaal Weekblad* van 15 Oct., naar de *Nieuwe Courant* van 4 en 5 Nov. en 9 Dec.

Daar wij medici zelf in de eerste plaats aangewezen zijn om te oordeelen over de groote waarde van ons ambtsgeheim, is het m. i. waardiger en verstandiger om na gemeenschappelijk overleg zelf de Regeering opmerkzaam te maken, wanneer wij vinden dat een exceptie behoort te worden gemaakt voor ernstige maatschappelijke belangen, mits deze dan ook inderdaad ernstig genoeg zijn om daarvoor iets van ons beroepsgeheim prijs te geven.

Berusten wij willens en wetens in zulk een toestand, dan loopen wij met recht gevaar om te worden aangezien voor „redeloos koppig en behept met engen kastengeest”, op welk gevaar CATH. V. TUSSENBROEK de aandacht vestigt in het *Tijdschrift* van 20 Aug.

Waar zooveel verwarring heerscht, waar het voorstel van het Hoofdbestuur, op de ongeschikte wijze zooals nu is geschied, beter achterwege ware gebleven — immers wij zullen daardoor niet verder komen —, zou het misschien overweging verdienen over deze zaak een vergadering te beleggen, om tevens zooals collega BRUINSMA in het *Sociaal Weekblad* van 15 Oct. opmerkt, „de kwestie van het beroepsgeheim en den ambtseed der medici eens goed onder de oogen te zien”.

TH. MOINAT.

INGEZONDEN.

DE STERILISATIE VAN DE ZIEKE VROUW.

Waarde Gérant!

Naar aanleiding van mijn referaat van de discussie over de sterilisatie van de zieke vrouw in de Gynaecologische Vereeniging (zie het vorig nummer van dit *Tijdschrift*) kreeg ik van Dr. VERMEY het verzoek zijn aandeel aan de discussie vollediger te willen weergeven, omdat ik zijn eerste en voor naamste argument in mijn referaat heb verwaarloosd.

Ik voldoe gaarne aan dit verzoek, en schrijf letterlijk over wat in het verslag van het behandelde in de vergadering staat:

„De heer VERMEY wenscht een enkele opmerking te maken naar aanleiding „van de door Prof. KOUWER voorgestelde urethrotomia externa. Hij twijfelt, „of daarvoor de medewerking der chirurgen te vinden zal zijn. De operatie „steunt niet op een medische, maar op een sociale indicatie. Het is twijfel- „achtig, of het doel zal worden bereikt: er zullen twee wegen voor het sperma „openstaan. En de waarschijnlijkheid is groot, dat de operatie den man in „een heel onaangename toestand zal brengen. Volgens zijn ervaring nl. „gevoelen de patiënten, bij wie na urethrotomia externa korter of langer „tijd een perineaaalfistel achterblijft, zich zeer invalide en ongelukkig, en „vragen dringend om sluiting van de fistel”. CATHARINE VAN TUSSENBROEK.
